

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 11C/129/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211215511
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marie Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2013:2211215511.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Mariou Mészárosovou v právnej veci navrhovateľa: Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, proti odporcovi: T. D., H.. XX.XX.XXXX, Q. XXX, T. E. o zaplatenie 632,44 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 632,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 406,73 eur od 01.09.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 67,50 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd uložil odporcom Zlate Horváthovej a neb. Jozefovi Horváthovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 345,62 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 345,62 eur od 01.10.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania 20,50 eur s tým, že plnením jedného z odporcov povinnosť toho druhého v rozsahu poskytnutého plnenia zaniká, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh zamietol.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poukázaním na článok 3 ods. 1, ods. 2, článok 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, na zákon č. 150/2004 Z.z. ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník vecne tým, že niet pochyb o tom, že účastníci konania dňa 03.01.2008 uzavreli zmluvu č. 70064855. Navrhovateľ sa odvoláva na obsah úverových zmluvných podmienok, ktoré majú tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy, avšak odporcami podpísané nie sú a nie je vôbec známe, či odporcovia boli s ich obsahom aj oboznámení. Ide o text za použitia miniatúrneho písma umiestnený v dolnej časti zmluvy v medzere medzi podpismi jej účastníkov. Takýto postup navrhovateľa súd kvalifikoval ako nekalú praktiku. V konečnom dôsledku z uvedeného nevyplýva nič iné než to, že účastníci sa úverovou zmluvou dohodli uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere s limitom 20.000 Sk. Púhy odkaz navrhovateľa na úverové zmluvné podmienky ako jednostranný úkon nie je zmluvou, ako taký neobsahuje dohodu strán ani o výške úroku z úveru, ani o výške úroku z omeškania a už vôbec nie dojednanie o zmluvnej pokute. Samotná revolvingová zmluva je dovedená ad absurdum, kedy obsahuje len označenie strán a poskytovanej služby (z 5 variant vyznačenej krížikom). Náležitosti zmluvy stanovuje zákon o spotrebiteľských úveroch, ale keď všeobecné podmienky sú súčasťou zmluvy, náležitosti v zákone uvedené, najmä v ust. § 4 ods. 2 musia byť uvedené priamo v zmluve, nie vo všeobecných podmienkach, na ktoré

sp. zn.: 11C/129/2011

zmluva odkazuje. K tomuto záveru vedie aplikácia princípu dôvery spotrebiteľa v poctivé konanie veriteľa a nutná ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany zmluvného vzťahu. Súčasťou zmluvy, ktorá sa spotrebiteľovi predkladá na podpis, musí byť aj (písomné) dojednanie o zmluvnej pokute a možnosti meniť zmluvné podmienky. Navrhovateľ ustanovenie zákona o spotrebiteľskom úvere zjavne nerešpektoval, aplikoval vlastnú verziu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čím v konečnom dôsledku spôsobil, že zmluvu treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Keďže odporcom bola účtovným prevodom poskytnutá suma 663,88 eur, z ktorej sumy odporcovia zaplatili 318,26 eur, z titulu nesplateného úveru (bez úrokov, poplatkov a zmluvnej pokuty, ktorá s poukazom na ust. § 544 ods. 2, § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka nebola dohodnutá), sú navrhovateľovi povinní zvyšok úveru vrátiť spolu s úrokom z omeškania (§ 517 ods. 2 OZ). Vo veci mal prevažný úspech navrhovateľ, súd mu priznal v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. náhradu trov konania vo výške súdneho poplatku 6% zo sumy 345,62 eur, čo je 20,50 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ výlučne proti zamietajúcej časti napadnutého rozsudku a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Ako odvolacie dôvody uviedol ust. § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. Podľa odvolateľa rozsudok je v napadnutej časti zaťažený vadami nesprávnych a neúplných skutkových zistení a je založený na nesprávnom právnom posúdení veci. Súd prvého stupňa uviedol, že úverové zmluvné podmienky majú predstavovať jednostranný právny úkon (správne malo byť právneho predchodcu navrhovateľa) a preto nie sú zmluvou. Všeobecné obchodné podmienky sú obsahom listiny, na ktorej je obsah zmluvy zachytený a teda tvoria s konkrétnou zmluvou o revolvingovom úvere nielen jednotu v zmysle právneho posúdenia, ale aj jednotu v zmysle technického vyhotovenia zmluvy o úvere. Odkaz na všeobecné obchodné podmienky je pritom uvedený vo viacerých častiach zmluvy o úvere. Vzhľadom k tomu nie je prijateľné tvrdenie, že by dlžník či spoludlžník s obsahom všeobecných podmienok neboli oboznámení a podpisom zmluvy ich neakceptovali, práve naopak. Žiadny právny predpis nevyžaduje od zmluvných strán podpisovanie všetkých strán zmluvy, najmä pokiaľ tvoria technickú jednotu. Z ustanovenia § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka ako aj § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že obsah aj spotrebiteľskej zmluvy je možné určiť s odkazom na obsah všeobecných obchodných podmienok. Tvrdenie súdu podľa ktorého náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok tvoriacich súčasť samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, je nielen nedôvodné po právnej stránke, ale sa javí ako formalistické posudzovanie veci. Všeobecné podmienky tvoria rovnocenný obsah zmluvy v porovnaní s inými jej časťami. Odkaz na ochranu spotrebiteľa nie je namieste, nakoľko spotrebiteľ takouto konštrukciou zmluvy nie je poškodený. Spotrebiteľské postavenie dlžníka ho nezbavuje povinnosť konať obozretne, zmluvu aj obsah si preštudovať a nie ľahkovážne a ľahkomyseľne vstupovať do zmluvných vzťahov. Z dátumov v doložkách ako aj z ustanovenia článku 2.2 všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že návrh na uzavretie zmluvy bol dlžníkovi predložený veriteľom a dlžník ho následne akceptoval. Tvrdenie súdu prvého stupňa, že neuviedenie výšky úroku z úveru je v rozpore s obsahom zmluvy o úvere kde v časti úverový limit sa uvádza, že úroková sadzba platná ku dňu podpisu tejto zmluvy je 2,14% mesačne pre všetky úverové limity. Za neopodstatnené a nedôvodné považuje odvolateľ tvrdenie súdu o nedojednaní ustanovenia o zmluvnej pokute v písomnej forme, písomná forma dohody o zmluvnej pokute s poukazom na neoddeliteľnosť všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere bola zachovaná. Z napadnutého rozsudku nevyplýva žiadne odôvodnenie týkajúce sa náhrady poistného za

sp. zn.: 11C/129/2011

- 3 -

poistenie schopnosti splácať úver, ustanovenie o poistení a pristúpení k poisteniu na krytie úveru sa nachádza na lícnej strane listiny, kde je umiestnená zmluva o úvere a obsahuje všetky údaje, z ktorých vyplýva výška poistného. Poistné platené na základe zmluvy o úvere pritom nie je poplatkom spojeným so spotrebiteľským úverom. V zmysle § 2 písm. c) bod 5 poistenie nebolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru a teda ani pri správnej aplikácii § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. kde sa dané ustanovenie na poistné vzťahovať nemalo. Preto je potrebné považovať rozsudok za nepreskúmateľný pre absenciu dôvodov rozhodnutia o tejto časti návrhu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania zrušiť a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a konanie voči odporcovi 2/ zastaviť.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 11C/129/2011 je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha od odporcov zaplata sumy 978,06 eur spolu s 9%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 752,35 eur od 01.10.2009 do zaplata. Žalovaná istina pozostáva zo sumy 752,35 eur, ktorá predstavuje nesplatenú istinu úveru - 553,91 eur, úrok 102,29 eur, úhradu poistného 36,78 eur a poplatok z omeškania 53,37 eur a zo sumy 225,71 eur, ktorá predstavuje zmluvnú pokutu z dlžnej čiastku ku dňu odstúpenia od zmluvy. Rozsudkom súdu prvého stupňa súd uložil odporcom povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 345,62 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 345,62 eur od 01.10.2009 do zaplata a náhradu trov konania 20,50 eur s tým, že plnením jedného z odporcov povinnosť toho druhého v rozsahu poskytnutého plnenia zaniká, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol.

Odvolací súd z úradnej povinnosti prihliadol na vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie týkajúce sa odporcu 2/, ktorý zomrel dňa 04.01.2009 a konanie s ním dňa 23.10.2013 zastavil.

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania podaného navrhovateľom je zrejmé, že samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej si odporkyňa nesplnila svoju povinnosť a navrhovateľovi čerpaný úver nevrátila, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období, ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporným ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o revolvingovom úvere má náležitosti predpísané Zákonom o spotrebiteľských úveroch a či teda navrhovateľovi vznikol voči odporkyni 1/ nárok na zaplata pohľadávok uplatnených zamietnutou časťou návrhu.

sp. zn.: 11C/129/2011

- 4 -

V zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 08.01.2008, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

V zmysle § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 08.01.2008, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Z obsahu revolvingovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 08.01.2008 založenej v spise a úverových zmluvných podmienok spoločnosti COFIDIS, a.s. tvoriacich jej súčasť, bolo zistené, že účastníci uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, odporkyňa 1/ ako dlžník a odporca 2/ ako spoludlžník, s úverovým limitom 20.000,- Sk s úrokovou sadzbou platnou ku dňu podpisu zmluvy 2,14% mesačne a s minimálnou mesačnou splátkou 799,- Sk. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky uvedené na samostatných listoch, pričom odporcovia podpismi potvrdili, že sa oboznámili so

zmluvou a zobrali na vedomie, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej „VOP“) veriteľa a potvrdili, že sa s nimi oboznámili a prejavili súhlas byť nimi viazaní.

V bode 12.6. VOP klient zobral na vedomie, že tieto VOP a Prílohy 1- 4 sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi klientom a veriteľom a sú pre obe zmluvné strany záväzné. Podpisom zmluvy o úvere klient potvrdzuje, že prevzal jedno originálne vyhotovenie zmluvy o úvere, a tiež znenie VOP a Príloh 1- 4 a že sa s nimi riadne oboznámil, považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a jasné a prejavuje súhlas byť nimi viazaný.

Z vyššie citovaných ustanovení zmluvy a VOP vyplýva, že za neoddeliteľnú súčasť zmluvy boli jednoznačne prehlásené i všeobecné obchodné podmienky, ktoré zároveň odporcovia pri podpísaní zmluvy i prevzali.

Záver súdu prvého stupňa o neplatnom dojednaní zmluvnej pokuty len z dôvodu jej dojednania v zmluvných podmienkach neobstojí. Všeobecné obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, dojednania vo VOP sú rovnocenné s ostatnými zmluvnými dojednaniaми a majú rovnakú právnu moc a váhu ako dojednania uvedené na líčnej strane úverovej zmluvy. Žiadny právny predpis pritom neustanovuje kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav vôle umiestnený podpis.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 157 ods. 2 O.s.p., pričom účastníkovi konania

sp. zn.: 11C/129/2011

- 5 -

musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESLP, porovnaj napr. rozsudok *Garciaruiz v Španielsko* z 21.1.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Georiadis c. Grécko* z 29.5.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.2.1998). Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 45 ods. 1 Ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na

všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.“

Posúdiac odôvodnenie preskúmaného rozsudku podľa vyššie cit. ust. § 157 ods. 2 O.s.p. po zohľadnení jeho vyššie uvedeného výkladu je zrejmé, že prvostupňový súd sa ním dôsledne neriadil. Z odôvodnenia prvostupňového súdu s poukazom na vyššie uvedené nie je možné zistiť, na základe akých skutočností, úvah a myšlienkových postupov dospel súd k záveru, zmluvu treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva žiadne odôvodnenie týkajúce sa náhrady poistného za poistenie schopnosti splácať úver, ustanovenie o poistení a pristúpení k poisteniu na krytie úveru sa nachádza na lícnej strane listiny, kde je umiestnená zmluva o revolvingovom úvere.

S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie keďže účastníkom konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.), i preto, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy (§ 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.), odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a podľa ods. 2 cit. ust. vec vrátil v zrušenom rozsahu súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je viazaný (§ 226 O.s.p.), bude opätovne vyhodnotiť naplnenie zákonných podmienok pre priznanie navrhovateľovi žalobou uplatňovaných úrokov v

sp. zn.: 11C/129/2011

- 6 -

častiach ktorých bol návrh navrhovateľa preskúmaným rozsudkom zamietnutý a následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť.

Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu, ktorý uznesením č. k. 24Co/409/2012-58 dňa 23.10.2013 rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 27.03.2013 v časti napadnutej odvolaním zrušil a vec súdu vrátil na ďalšie konanie, súd udáva:

Rozsudok zo dňa 27.03.2012 je právoplatný v časti o zaplatenie 345,62 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 345,62 eur od 01.10.2009 do zaplatenia. Predmetom tohto konania ostala nesplatená istina úveru 553,91 eur mínus právoplatných 345,62 eur, čo je 208,29 eur, úrok vo výške 102,29 eur, poistné 36,78 eur, poplatok z omeškania 59,37 eur, úrok z omeškania zo sumy 406,73 eur od 01.09.2010 do zaplatenia (to je v návrhu uplatňovaných 752,35 eur mínus právoplatných 345,62 eur = 406,73 eur) a zmluvná pokuta 225,71 eur.

Odvolací súd záver prvostupňového súdu o nekalej obchodnej praktike neprijal, pričom jeho záver o platných dojednaniach v revolvingovej zmluve čo do úverového limitu 20.000 Sk, čo do úrokovej sadzby 2,14 % mesačne, čo do výšky mesačných splátok 799 Sk, čo do náhrady poistného 0,65 % aktuálneho dlhu, o rovnocennosti dojednaní vo Všeobecných obchodných podmienkach s ostatnými zmluvnými dojednaniami a teda ich platnosť, vrátane dojednania o zmluvnej pokute, je pre prvostupňový súd záväzný.

Podľa § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo

meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté

sp. zn.: 11C/129/2011

- 7 -

do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Súd uzatvára:

Navrhovateľ ako úverový veriteľ uzavrel dňa 08.01.2008 s odporcom (a tiež s Jozefom Horváthom, ktorý však ešte pred začatím tohto konania dňa 04.01.2009 zomrel) ako úverovými dlžníkmi zmluvu o revolvingovom úvere nasledovne:

Úverový limit 20.000 Sk, to je 663,88 eur, mesačné splátky 26,52 eur, úrok 2,14 % mesačne, náhrada poistného 0,65 %, s dojednaniami Všeobecných obchodných podmienok nasledovne: 8 %-ný poplatok z omeškania z každej omeškanej mesačnej splátky úveru, zmluvná pokuta 30 % z dlžnej čiastky. Odporca tak dlhuje: nesplatenú istinu úveru 208,29 eur, úrok 102,29 eur, poistné 36,78 eur, poplatok z omeškania 59,37 eur, zmluvnú pokutu 225,71 eur, celkom 632,44 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 406,73 eur od 01.09.2010 do zaplatenia. Dňa 01.09.2009 navrhovateľ od revolvingovej zmluvy odstúpil, účinne dňom 30.09.2009.

Podľa § 48 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

V zmysle článku 8 Všeobecných obchodných podmienok došlo k zosplatneniu úveru dňom 30.09.2009. Zrušenie revolvingovej zmluvy nastalo ex tunc. V súvislosti s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne poukazuje súd na úvodné ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok riadiacich sa režimom Obchodného zákonníka, pričom dôvodná správa k ust. § 369 ods. 1 ObZ (novela vykonaná zákonom č. 454/2008 Z. z.) znie: „Postavenie spotrebiteľa nemôže byť rozdielne s ohľadom na režim zákona, ktorý zvolí spravidla dodávateľ (podnikateľ) v typovej zmluve. Výška úrokov z omeškania je podľa predpisov občianskeho práva výškou konečnou kogentnou, pričom všeobecne sa uznáva, že najvyššiu výšku úrokov z omeškania nie je možné prekročiť.“ Navrhovateľ správne žiada úrok z omeškania zhodne s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, i keď nesprávne odkazuje na § 369 ods. 1 ObZ. Problematickým konaním navrhovateľa, ktorý také dôležité údaje, a to poplatok z omeškania (článok 7,2.), zmluvnú pokutu (článok 7.3.) napísal miniatúrnym písmom a skryl ich do Všeobecných obchodných podmienok, sa súd už

sp. zn.: 11C/129/2011

- 8 -

nezaoberal, nejedná sa o nekalú obchodnú praktiku, to má na mysli smernica Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých obchodných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, článok 5: „v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa.“ Je však treba pripustiť aj odlišné právne názory (porovnaj uznesenie KS TT 24Co/293/2012-60 zo dňa 30.10.2013, rozsudok OS Rimavská Sobota 9C/261/2013 zo dňa 07.10.2013, rozsudok OS Poprad 11C/167/2010 zo dňa 07.12.2010 v spojení s rozsudkom KS Prešov 20Co/35/2011 zo dňa 13.09.2012).

Vo veci mal plný úspech navrhovateľ. Súd mu v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. priznal náhradu trov konania za súdny poplatok za návrh 30 eur (výška súdneho poplatku: 58,50 eur, rozsudkom zo dňa 27.03.2012 priznaných 20 eur), za súdny poplatok za odvolanie 37,50 eur, spolu 67,50 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1/ O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1/ O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 12,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože vykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods.3/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného

sp. zn.: 11C/129/2011

- 9 -

konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedia sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods. 2 O.s.p.).